Comentariu extern

Pe traiectul unor aprecieri

Singurul zimbet al lui Sir Alf în fața camerelor T.V. în seara tragerii la sorți a fost cel cu care a însoțit cuvintele lui Banks: „Nu te poți pronunța asupra unei echipe pînă nu joci împotriva ei!" Probabil că atunci managerul echipei engleze binecuvînta în gînd decizia de a fi înfruntat Brazilia în vara trecută, la capătul unui lung turneu și de a fi contractat dubla întîlnire cu România. Mai ales că, așa cum avea să declare ulterior, combătîndu-l pe Saldanha, „dacă el apreciază că meciurile din grupă nu sînt la fel de importante ca sferturile de finală, atunci el glumește".

Pe o opinie similară se bazează și Doug Gardner, editorialistul revistei **World Sports** cînd face o primă estimare a șanselor la C.M. sub titlul „Cei cinci pași ai Angliei spre finală". **„De fapt**, scrie el, **Anglia ar trebui să fie mai preocupată de echipa Cehoslovaciei decît de cea a Braziliei, pentru că este un adversar pe care nu l-a mai întîlnit din 1966, în urma unui scor alb pe Wembley... Personal**, continuă editorialistul, **aș fi preferat să văd în primul meci al grupei Anglia — Brazilia și nu o confruntare cu România. Pentru că, în ciuda spuselor lui Saldanha, nu poate fi uitat faptul că Brazilia are dificultăți în a învinge amintirea dezastrului de acum 4 ani și că echipa ar putea avea trac într-o primă confruntare, de șoc, cu Anglia... România poate fi deci un adversar mult mai dificil pentru prima confruntare și amintindu-ne că este o echipă care merge în Mexic decisă să nu piardă, armată și cu cele două draw-uri obținute în fața Angliei la București și Londra, meciul ar putea fi la fel de neplăcut pentru englezi ca și debutul din 1966, contra Uruguay-ului. Oricum, mai bine România decît Cehoslovacia, pentru că meciul cu cehoslovacii fiind ultimul din grupă jucătorii englezi vor avea posibilitatea să observe în acțiune potențialul periculoșilor lor adversari".**

Este evidentă circumspecția ziaristului englez, el avînd un singur punct de sprijin: orice speculație a șanselor nu poate înlocui proba terenului. Dar asertiunea sa privitoare la complexarea brazilienilor în fața Angliei evadează din sfera realității imediate, plasîndu-se în cea a dorinței...

În ceea ce privește soccerul românesc, aprecierile au evoluat în sens favorabil, pe măsură ce „proba terenului" scotea la iveală și rezultate meritorii. Astfel, în timp ce în septembrie '68 **World Soccer** compara încercările fotbaliștilor noștri de a se înscrie într-o ierarhie internațională prestigioasă cu cea a unei echipe englezești care reușește promovarea din liga a III-a în cea secundă, pentru a retrograda apoi din nou, ilustrîndu-și, totodată, articolul cu o fotografie a lui Ghergheli ce avea însă explicația: „Pîrcălab, unul din puținii jucători români care au un nivel european", **World Sports** (februarie '70) relevă performanța calificării României la C.M. în dauna finaliștelor din '66, Portugalia și Elveția, și acordă credit **„entuziasmului, tenacității și flexibilității selecției — cheie a succeselor României".** Și argumentînd pe baza unei cunoașteri temeinice a rezultatelor din prima grupă preliminară, a lotului român, a tacticii folosite de echipa noastră, revista concluzionează: **„Oricum, diversele înlocuiri și distribuiri ale accentului în timp au arătat că România s-a calificat ca o echipă mai mult preocupată să nu piardă decît să cîștige. Dar întrucît spiritul întreprid al liniei de mijloc ca și al atacanților ar putea fi încoronat în Mexic, România este capabilă de multe zguduiri".**

Nu putem spune că aprecierea este greșită. Rămîne să sperăm că după C.M. specialiștii englezi și-o vor mai completa, așa cum au făcut-o și după 1968.

Paul SLAVESCU

Concursuri de atletism la Moscova, Houston și Varșovia

— Brumel din nou accidentat —

La Moscova a avut loc un mare concurs internațional atletic de sală. Pe 200 m atleta Renata Meissner (R. D. Germană) a stabilit cea mai bună performanță europeană pe teren acoperit, cu timpul de 24,3. La greutate Nadejda Cijova a cîștigat cu 18,23 m, iar la 1500 m a învins Ludmila Braghina (U.R.S.S.) cu 4:25,7. Serghei Mospanov și Valentin Gavrilov au sărit la înălțime 2,17 m.

La concurs nu a luat parte recordmanul mondial în proba de săritură în înălțime, Valeri Brumel, care s-a accidentat din nou în timpul antrenamentelor și se crede că nu va fi prezent nici la apropiatele campionate europene de sală de la Viena.

Dintre atletele românce, cea mai bună comportare a avut-o tînăra Lucia Jinga, elevă la Școala sportivă Ploiești (antrenor prof. Ion Smidu) care, într-o companie deosebit de valoroasă, a realizat un prețios record personal cu 6,00 m la lungime. Ea s-a clasat pe locul 7.

În proba de 60 m, Gheorghe Zamfirescu a realizat 6,8, egalînd recordul republican, dar a fost eliminat în sferturi de finală. Participînd la săritura cu prăjina, Cristian Ivan s-a clasat pe locul 8 cu 4,60 m. Cea de-a doua junioară româncă participantă la concurs, Veronica Anghel, a realizat 7,9 la 60 m, fiind eliminată în sferturi de finală.

La Houston, atletul Salb a aruncat greutatea la 20,56 m (cea mai bună performanță mondială a sezonului). Causey a cîștigat proba de săritură în înălțime cu 2,12 m.

● Atletul polonez Komar și-a făcut reintrarea la Varșovia cu o performanță de 20,08 m la greutate.

sportul în lume

Trimisul nostru special, CĂLIN ANTONESCU, relatează din Paris:

Echipa României și-a onorat, în primul meci, cartea de vizită, dar...

● Lipsa lui Guneș și Samungi s-a făcut resimțită ● Arbitrii J. Rodil și P. Ovdal indică sigur ROMÂNIA pe primul loc în grupă.

Reluînd mai pe larg succinta noastră relatare despre partida de debut a handbaliștilor români în cea de a 7-a ediție a C.M. să începem a spune că, făcînd un bilanț al celor 60 de minute de joc, comportarea lor poate fi apreciată drept mulțumitoare. Judecînd lucrurile, cum se spune, la „rece", pe baza unor notări obiective, ajungem la concluzia că, în condițiile în care s-a disputat partida, echipa română și-a onorat, chiar dacă numai parțial, cartea de vizită în fața exigentului public parizian.

Afirmînd acest lucru avem în vedere înainte de toate că doi jucători din garnitura de bază (Guneș și Samungi) au privit întîlnirea de lîngă noi, de la tribuna presei, în chip de avizați, dar de loc disciplinați spectatori. Era, fără îndoială, un handicap pentru selecționata română, aportul ambilor handbaliști avînd în ultimul timp o mare pondere, cu deosebire în apărare. Ar mai fi de spus că Gruia a evoluat incomplet restabilit și că, după începerea jocului, echipa l-a pierdut pentru multe minute pe Ion Popescu (arcada deschisă) care, și după ce a reintrat, cum lesne se poate bănui, a jucat reținut.

Specificînd toate aceste amănunte nu o facem în ideea de a crea scuze în favoarea echipei române. Nu-i vorba despre așa ceva, pentru că greșelile comise — și au fost destule — n-au avut nici o legătură cu efectivul întrebuințat. Dar, considerăm util să înfățișăm în mod obiectiv, de loc sentimental, condițiile în care reprezentativa noastră a abordat această ediție a C.M.

Totuși, așa stînd lucrurile, cea de a 8-a confruntare handbalistică româno-franceză s-a tranșat clar, cu foarte puține emoții, tot în favoarea sportivilor români, în ciuda unui anumit pesimism, manifestat cu lipsă de tact chiar în preajma lotului. Nu ni se pare de loc lipsit de interes să reamintim că ultima partidă dintre aceste echipe, înaintea jocului din cadrul C.M. (noiembrie 1969, Timișoara) s-a încheiat cu scorul de 23—16 pentru formația română. Ce apare pregnant diferențiat între aceste două rezultate? Nu numai faptul că românii au cîștigat atunci la o diferență mai substanțială, ci mai ales numărul mare de goluri înscris la Timișoara. În schimb, la Paris, ambele formații au jucat prudent, cu evidente rețineri pe plan ofensiv și cu o sporită atenție în apărare. Așa se face că în min. 11 scorul era abia 1—1 (!!!). Handbaliștii francezi au mizat de la început pe tactica prelungirii atacurilor (în prima repriză au și fost sancționați o dată pentru joc pasiv), cu scopul de a limita posibilitățile ofensive ale echipei române, a-i măcina cu precădere forțele în apărare. Tactica a dat roade un timp cînd formația română a practicat un joc de apărare avansat, așa cum și l-a însușit temeinic la antrenamente. Apoi, antrenorii, sesizînd lipsa de eficacitate a francezilor în șuturile de la distanță, precum și intenția lor de a temporiza acțiunile, au retras brusc apărarea noastră pe poziții foarte apropiate semicercului. În acest fel, obligată să joace combinativ și la oarecare depărtare de apărătorii români, selecționata franceză și-a trădat iremediabil slăbiciunile, fiind depășită apoi rapid.

Repriza secundă, însă, ne-a purtat încet din paradis spre infern și aceasta nu pe fondul unei reveniri senzaționale a echipei gazdă. Supărător, enervant chiar, a fost faptul că brusca schimbare — din fericire ea a fost și scurtă — a cursului partidei a avut drept principală cauză o gamă de erori dintre cele mai elementare comise de jucătorii români. De pildă, s-au ratat situații clare, s-au risipit atacuri din greșeli de prindere a mingii, s-au dat pase neinspirate și — culmea! — am asistat și la situația în care selecționata Franței, fiind în inferioritate numerică, a înscris, totuși, două goluri! În afară de aceasta, s-a putut observa o pierdere a ritmului de joc către sfîrșitul partidei, o scădere a forței pe care majoritatea ziariștilor francezi au pus-o — așa cum ne mărturiseau după joc — pe seama unei conștiente tendințe de economisire a rezervelor fizice. Noi ce putem spune? Nimic altceva decît că ar fi bine să fie așa...

Cunoștință mai veche cu cei doi cavaleri ai fluierului care au condus — de altfel excelent — partida România — Franța, ne-am permis să-i deranjăm chiar la cîteva secunde după încheierea disputei. Motivul: să aflăm părerea lui Jack Rodil și Paul Ovdal — cei ce vor arbitra și derbiul seriei C (România — R.F.G.) — despre jocul selecționatei noastre și șansele ei de a se califica.

Simțindu-i grăbiți să se destindă, am trecut direct la subiect:

— Cum apreciați evoluția handbaliștilor români?

Jack Rodil zîmbește și răspunde primul:

— O repriză, adică atîta timp cît a vrut să joace — excelentă.

Colegul său Paul Ovdal îl aprobă și adaugă:

— Românii, cînd vor să joace, știu să facă acest lucru foarte bine. Asta se vede imediat. I-am condus azi pentru a treia oară în ultimii ani și am ajuns să-i cunosc bine...

— Chiar credeți că a fost vorba de o reținere? Selecționata franceză a jucat bine și se vede că este în progres...

— Evident, continuă Paul Ovdal, handbaliștii francezi s-au comportat foarte bine. Dar ei nu alcătuiesc încă o formație de valoare, care să aspire la calificarea în sferturile de finală.

— Care credeți că au fost cei mai buni jucători români?

— În ordine: Penu, Gruia, care fără repetatele lui clipe de relaxare ce-l duc la comiterea unor greșeli de începător rămîne cea mai sigură valoare a handbalului mondial, Gațu, Chicidt și Licu.

Părerile lui Jack Rodil nu mai sînt împărtășite de această dată de Paul Ovdal. El intervine prompt.

— Da, este adevărat că Penu a apărat bine, dar a avut o cădere de pe la mijlocul reprizei secunde. Poate era inspirată atunci schimbarea lui. Dar, nu sînt antrenor... Înaintea lui Gruia eu aș vrea să-i evidențiez pe Moldovan și pe Gațu. Este o încîntare să-i privești jucînd.

— Cine credeți că va ocupa primul loc în serie?

Răspunsul a venit la unison:

— România!

Echipa de tenis de masă a României — campioană internațională a Angliei

LONDRA, 27 (prin telefon). Reprezentantele României, Maria Alexandru și Carmen Crișan, ne-au adus victoria în proba pe echipe femei a campionatelor internaționale ale Angliei. Sportivele noastre au primit o replică puternică, atît în semifinale, unde au întîlnit reprezentativa Ungariei, cît și în finală, în care de partea cealaltă a fileului au fost jucătoarele cehoslovace. În partida cu Ungaria, scorurile au fost următoarele: Alexandru — Papp 21—16, 15—21, 21—15, Crișan — Kishazy 18—21, 26—24, 21—16, Alexandru, Crișan — Papp, Kishazy 21—15, 21—15. Același scor, 3—0, avea să se înregistreze și în finală, după o luptă la fel de pasionantă: Alexandru — Vostova 21—18, 16—21, 21—16, Crișan — Grofova 16—21, 23—21, 21—12, Alexandru, Crișan — Vostova, Grofova 21—17, 21—16.

Competiția masculină pe echipe a avut două rezultate de răsunet. Prima a fost eliminarea Suediei (Alser și Johansson), de către formația secundă a Iugoslaviei. Cea de a doua este înfrîngerea echipei Cehoslovaciei, cu 3—2, în fața Franței. Neașteptată este și scoaterea din cursă, din primul tur, a echipei Iugoslaviei, de către reprezentativa Ungariei. În finală, Anglia a învins Iugoslavia II cu 3—2.

În întrecerea individuală, Maria Alexandru s-a calificat pentru semifinale. Carmen Crișan a fost învinsă în sferturi, cu 3—1 de englezoaica Shirley.

Ella CONSTANTINESCU
antrenor federal

Fază din meciul România — Franța, desfășurat joi seară la Palais du Handball din Paris. Șutează la poartă Marinescu

Telefoto: A.P.—AGERPRES

ȘI ILIE NĂSTASE A FOST ELIMINAT!

La Macon (Georgia) au continuat întrecerile turneului internațional de tenis. În turul doi al probei de simplu masculin, jucătorul român Ilie Năstase l-a întîlnit pe chilianul Jaime Fillol. Resimțindu-se în urma virozei de care a suferit în timpul campionatelor de la Philadelphia, campionul român a cedat cu 4—6, 6—4, 4—6. Alte rezultate: Ashe (S.U.A.)—Jauffret (Franța) 6—2, 6—2; Richey (S.U.A.)—Kukal (Cehoslovacia) 6—3, 7—5; Franulovici (Iugoslavia)—Fairlie (Noua Zeelandă) 6—2, 6—3; Edelfsen (S.U.A.) — Buding (R.F. a Germaniei) 5—7, 6—3, 6—4.

Turneul de tenis de la Lyon

La Lyon au continuat întrecerile campionatelor internaționale de tenis pe teren acoperit ale Franței. În „optimile" de finale ale probei de simplu bărbați, jucătorul român Petre Mărmureanu a pierdut cu 3—6, 3—6 la Elsenbroich (R.F. a Germaniei). Alte rezultate: Zednik (Cehoslovacia) — N'Godrella (Franța) 10—8, 11—9; Lundquist (Suedia)—Meyer (Franța) 3—6, 6—3, 6—4; Beust (Franța)—Zahr (Suedia) 6—3, 6—4

LA FOTBAL: MEXIC — U.R.S.S. 0-0

Selecționatele de fotbal ale Mexicului și U.R.S.S. s-au întîlnit pe stadionul „Azteca" din Ciudad de Mexico. La capătul unui joc echilibrat, scorul a fost egal: 0—0. Partida a fost urmărită de peste 60 000 de spectatori.

Echipajul navei spațiale „Apollo-12" vorbește ziarului

(Urmare din pag. 1)

obține decît după un exercițiu fizic cu totul special. Deci — iată sportul nostru, în primul rînd.

Și-apoi intervine și preferința personală a fiecărui astronaut de a adopta propriul lui sport sau exercițiu pe care-l practică spre a-și menține forma fizică, — ține să ne lămurească CHARLES CONRAD Jr. Noi nu avem un program riguros definit. În cazul meu, bunăoară, practic, în afară de sporturile de bază ale fiecărui american, începute din copilărie, adică înotul și atletismul — alergări și sărituri, schiul acvatic și golful.

— Dar a ajuns pînă la noi ecoul despre o nouă predilecție a dumneavoastră în universul sportului. Ne vorbiți despre ea? Cititorii ziarului „Sportul" din România sînt curioși s-o afle și vă vor fi recunoscători să descopere astfel un joc sportiv.

Da, eu practic un joc sportiv, „squash", pe care-l socot cu o dublă funcționalitate: îmi completează exercițiul fizic și, totodată, îmi satisface și nevoia de relaxare printr-o acțiune dinamică. Este un joc care se aseamănă mult cu tenisul, dar oarecum și cu pelota, mingea fiind trimisă într-un perete ca într-un fronton.

— Ați întrebat ce rol ocupă sportul în viața noastră, în viața mea, intervine RICHARD GORDON în convorbire. Ei bine, voi adăuga puțin umor la aceasta: mi s-a spus, la vîrsta la care încă ești predispus să asculți, să crezi și să reții riguros ceea ce ți se adresează, că rolul sportului era acela de a nu-mi îngădui să descopăr... fetele. Nu știu, zău, dacă aceasta a avut vreo influență directă, dar vă pot afirma cu toată convingerea că practicarea sportului nu este posibilă decît fundamentată pe o bună condiție fizică, la rîndu-i strîns legată de respectarea riguroasă a unei igiene personale depline. După cum am deslușit, ceea ce intuisem inițial și ceea ce viața ne-a învățat, zi de zi, de la marea catedră a practicii operative, toate reflexele, toate resursele și toate acele funcțiuni morale care determină caracterul ferm și startul neșovăitor în acțiune se datoresc și se obțin numai prin educație, printr-o neîntreruptă funcționalitate integrală și armonios dozată a factorilor fiziologici, numai cu răbdare și o voință de neînfrînt pentru finalizarea acțiunilor. Omul de sport, sportivul autentic, nu cunoaște decît două puncte cardinale: startul și finișul. Sporturile mele? Atletismul — fără probele de aruncări —, înotul, iar ca pasiune individuală schiul de zăpadă, pe care-l prețuiesc drept un mijloc admirabil pentru educarea simțului echilibrului și dezvoltarea reflexelor, pentru asigurarea acelei ritmicități de conjugare a respirației cu efortul fizic, cu mișcarea.

Și pentru că s-a pomenit de pasiune, atunci e bine să cunoașteți că ALAN BEAN, cel de-al treilea echipier al nostru, vestit pentru rezistența și chiar duritatea lui fizică, este un iscusit jucător de tenis și un bun gimnast, — încheie RICHARD GORDON.

Dar toți trei jucăm golf, care la vîrsta noastră, dar mai ales la continuele noastre programe de mișcare fizică, devine un privilegiu, un adevărat joc distractiv, de evadare. Și conveniți, desigur, și dumneavoastră, că în viață e nevoie și de distracție, un prețios carburant menit să genereze pașnice energii... — ține să precizeze, de astă dată, CHARLES CONRAD Jr.

Sportul ne-a dezvoltat spiritul de echipă, el ne-a învățat să selectăm, să dezvoltăm și să folosim resursele comune. El e marele miracol al adolescenței, prețiosul partener al tinereții și pedagogul de aur al tuturor vîrstelor.

Dar iată, un adevărat record pentru noi, prin dumneavoastră: nu ne-ați întrebat nimic despre zborul nostru în Lună. Din noiembrie 1969, pretutindeni, nu sîntem invitați să povestim decît despre aventura selenară și despre gazda noastră din acele 31 ore și 31 minute. Și acum, dumneavoastră, ne întrebați numai despre sport. Este, cum s-ar spune, O. K. — au încheiat, la unison, cu un ștrengăresc accent de voioșie, iluștrii noștri oaspeți dialogul pentru cititorii de toate vîrstele ai ziarului „Sportul".

„CUPA PRIETENIEI" LA SCRIMĂ

BUDAPESTA 27 **(prin telefon).** Proba individuală de sabie din cadrul turneului dotat cu „Cupa prieteniei" a revenit tînărului trăgător Bedönty (Ungaria). Pe locurile următoare — doi sabreri sovietici, Iliuk și Renski.

În această probă, tinerii noștri reprezentanți s-au comportat sub așteptări, cu excepția lui Vlad, care a ajuns în semifinale. Ceilalți sabreri români (Creițaru, Luputiu, Pop și Androne) au rămas încă din primul tur.

Sîmbătă sînt programate două probe pe echipe, cele de floretă băieți și sabie.

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

Dacă februarie a fost o lună a campionatelor mondiale, avînd programate nu mai puțin de 9 întreceri pentru titluri supreme, nici martie nu poate fi considerat sărac în această privință. Chiar în prima sa săptămînă, luna ce începe are înscrise pe filele sale patru asemenea mari competiții. Una dintre ele, cum știm prea bine, este găzduită chiar de capitala țării noastre, unde hocheiștii grupei secunde dau asalturi decisive pentru promovarea în eșalonul prim al sportului cu crosa. Tot în curs de desfășurare se află — în Franța — și confruntarea primelor 16 echipe de handbal din lume, dintre care va fi desemnată campioana celei de a VII-a ediții. Inutil a spune că de această întrecere, se leagă atîtea speranțe ce încolțesc în inimile iubitorilor de sport din țara noastră. Să urăm încă o dată succes handbaliștilor români în jocurile care le stau în față.

Un alt sport urcă în atenția tuturor, din a doua zi a săptămînii viitoare. Este patinajul artistic, care-și desemnează campionii mondiali la Ljubljana. În frumoasa sală Tivoli, proaspeții campioni europeni de la Leningrad au de trecut un greu examen în fața oponenților lor de peste Ocean, patinatorii americani și cei canadieni. Deosebit de interesantă se anunță această confruntare în cadrul probelor individuale. De pildă, premiatele întrecerii continentale — Gabriele Seyfert, Beatrix Schuba și Zsuzsa Almassy — au de suportat asaltul foarte tinerilor Janet Lynn și Julie Holmes, ca și al mai binecunoscutei Karen Magnussen, primele două anunțîndu-se în sensibil progres față de trecuta ediție a „mondialelor", desfășurată la Colorado Springs, unde au fost de altfel adevărate revelații. Și mai ingrată pare a fi misiunea lui Ondrej Nepela, care și anul trecut a trebuit să se mulțumească cu un loc doi în fața excelentului Tim Wood. Dar și coechipierii acestuia, în special agilul John „Mischa" Petkevich, sînt redutabili pentru europeni. Iată de ce va fi greu și simpaticului Patrick Pera să se mențină pe podiumul de premiere. Mai simple în schimb, se anunță lucrurile în probele de perechi și dansuri, unde patinatorii sovietici sînt net favoriți și — în mod normal — medaliile de aur nu pot scăpa cuplului Irina Rodnina—Aleksei Ulanov, ca și dansatorilor Ludmila Pahomova—Aleksandr Gorșkov. Putem risca și un pronostic în tradiționalul „meci" Europa—America pe distanța celor patru probe: 3—1 pentru reprezentanții continentului nostru.

Balonul rotund își continuă cursa neobosită, programînd miercuri o etapă completă în două mari competiții care angrenează cele mai bune echipe de club ale continentului nostru: „Cupa campionilor europeni" și „Cupa cupelor". Se dispută sferturile de finală, cele care trebuie să desemneze ultimele patru echipe ce rămîn în cursă. Notăm două meciuri „tari" în confruntarea campionilor, Standard Liége—Leeds United și Celtic Glasgow—Fiorentina. În acest cvartet de elită se află probabil viitoarea laureată a întrecerii. În efervescență sînt și echipele ce se apropie de cucerirea celui de al treilea trofeu al cluburilor — „Cupa europeană a tîrgurilor". Iar pentru dinamoviștii băcăuani și suporterii lor emoțiile cresc pe măsură ce se apropie ziua întîlnirii cu faimoșii „tunari" de la Highbury, fotbaliștii lui Arsenal Londra. Continuă pregătirile viitoarelor protagoniste ale C. M. din Mexic. În timp ce „tricolorii" noștri s-au întors de dincolo de Ocean, echipele U.R.S.S. și Bulgariei își desfășoară mai departe „prospecția" la fața locului. Chiar azi, reprezentativa sovietică susține un joc la Guadalajara, pe terenul unde — nu mai e mult.... — vor evolua fotbaliștii noștri.

Și la Ljubljana, succesorii neuitaților Towler — Ford vor fi, probabil, acești temerari dansatori pe gheață: Ludmila Pahomova și Aleksandr Gorskov.

Foto: TASS

În fine, încă un campionat mondial, care însă abia începe să-și scrie istoria. Vom ști mai multe despre el, poate, atunci cînd vor apare și pe pîrtiile noastre de zăpadă curioasele schi-boburi, cele care fac joncțiunea între două sporturi vechi cît lumea pentru a ne da unul nou. Deocamdată, pionierii acestei tinere discipline vor să-și desemneze campionul absolut, pe pista albă de la Villars-de-Lans acolo unde cu doi ani în urmă dădeau luptă schiorii olimpici.

Pentru sfîrșit, o întrecere vestitoare de primăvară. La Cagliari este așteptat sprintul final al așilor pedalei, angrenați în „Turul Sardiniei", prima mare competiție rutieră a anului.

Radu VOIA

ÎN C.C.E. LA BASCHET FEMININ

PRAGA 27 (Agerpres). — În cadrul „sferturilor" de finală ale C.E. la baschet feminin s-au disputat două meciuri. La Praga, echipa locală Sparta a întrecut cu scorul de 58—44 (30—23) formația Akademik Sofia, iar T.T.T. Riga a cîștigat în deplasare cu 95—74 (43—32) în fața echipei Vojvodina Novi Sad.

TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ●

● **La Bordeaux**, meciul internațional de lupte clasice și libere dintre echipele Franței și Greciei s-a încheiat cu victoria luptătorilor greci: 7—3.

● **Cu prilejul unui concurs de atletism** desfășurat în aer liber la Perth, australianca Sandra Brown a parcurs 400 m plat în 53,1. Proba de săritură în lungime a fost cîștigată de M[illegible] cu 8,12 m.

● **La handbal feminin**, reprezentativa Norvegiei a învins cu scorul de 12—10 (10—3) selecționata Poloniei. Jocul a avut loc la Opole.

● **Cea de-a 17-a ediție a tradiționalei curse cicliste** „Marele premiu Monaco" s-a încheiat cu victoria rutierului italian Panizza, cronometrat pe distanța de 164 km cu timpul de 4h14:55,0.

● **În Cursa ciclistă de șase zile**, care se desfășoară pe velodromul acoperit din Gröningen, continuă să conducă cuplul olandez Peter Post-Jan Jansen cu 255 de puncte.

● **Turneul internațional de golf de la Miami** s-a încheiat cu victoria sportivilor americani Dave Marr și Jack McGowan, clasați la egalitate pe primul loc cu 67 puncte.

● **La Akita** s-a disputat întîlnirea internațională de haltere dintre selecționatele Japoniei și U.R.S.S. Halterofilii japonezi au obținut o surprinzătoare victorie cu scorul de 4—3. Din echipa sovietică au făcut parte printre alții Kurențov și Talts.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.368